

กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช – ประเทศอินเดีย

1.	ข้อมูลพื้นฐาน	3
1.	กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง	3
2.	อนุสัญญาระหว่างประเทศ	3
3.	ระบบการให้ความคุ้มครอง	3
4.	หลักเกณฑ์การจดทะเบียน	3
5.	พันธุ์พืชที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้	6
6.	สิทธิของผู้ทรงสิทธิ	8
7.	ข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิและข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิ	11
8.	การโอนสิทธิ	11
9.	การอนุญาตให้ใช้สิทธิ	11
2.	ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง	14
1.	ขั้นตอนการจดทะเบียน	14
2.	กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน	14
3.	การเตรียมคำขอ	15
4.	การยื่นคำขอ	16
5.	การขอถือสิทธิย้อนหลัง	16
6.	การตรวจสอบคำขอ	17
7.	การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน	17
8.	การคัดค้านได้แย้ง	17
9.	การรับคำขอจดทะเบียน การชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การออกหนังสือสำคัญแสดง การจดทะเบียน	18
10.	อายุความคุ้มครอง	18
11.	การต่ออายุความคุ้มครอง	19
3.	กระบวนการภายหลังการจดทะเบียน	19
1.	การรักษาสิทธิและ/หรือความคุ้มครอง (อาทิ การต่ออายุ การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา)	19
2.	การเพิกถอนสิทธิ	20
3.	การจดทะเบียนการเปลี่ยนชื่อและที่อยู่	21
4.	การบังคับใช้สิทธิ	21
1.	การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ	21
2.	มาตรการในการเยียวยา	21
5.	มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า-ส่งออก	25
6.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน	25
1.	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	25
2.	สำนักงานตัวแทน	26

7. สถิติเกี่ยวกับทรัพย์สินในปี 2003-2004.....	26
ตารางอัตราค่าธรรมเนียม/ค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน	27

กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช – ประเทศอินเดีย

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. กฎหมายที่ให้ความคุ้มครอง

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร พ.ศ. 2544 (The Protection of Plant Varieties and Farmer's Rights Act, 2001) และระเบียบว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร พ.ศ. 2546 (The Protection of Plant Varieties of Farmer's Rights Rules, 2003)

2. อนุสัญญาระหว่างประเทศ

2.1 ความตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS Agreement)

2.2 อนุสัญญากรุงปารีส (Paris Convention)

3. ระบบการให้ความคุ้มครอง

การคุ้มครองพันธุ์พืชในประเทศอินเดียเป็นระบบจดทะเบียน

4. หลักเกณฑ์การจดทะเบียน

4.1 สิ่งที่ได้รับการคุ้มครอง/นิยาม

คำนิยามและสิ่งที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช และสิทธิของเกษตรกรของประเทศอินเดียมีดังนี้

“ชื่อ” สำหรับพันธุ์พืชหรือส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืช หรือพันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชนั้น หมายถึง ชื่อของพันธุ์พืชหรือส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืช หรือพันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชนั้น แล้วแต่กรณี ซึ่งอยู่ในรูปตัวอักษรหรือตัวอักษรกับตัวเลขที่เขียนเป็นภาษาใดๆ

“ลักษณะประจำพันธุ์” หมายถึง ลักษณะประจำพันธุ์ของพันธุ์พืชซึ่งพิจารณาจากการแสดงออกของยีนหนึ่งหรือหลายลักษณะซึ่งเป็นตัวกำหนดลักษณะที่สามารถถ่ายทอดได้อันมีผลต่อลักษณะผลผลิต (performance) หรือมูลค่าที่สำคัญของพันธุ์พืชนั้น

“พันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชอื่น” สำหรับพันธุ์พืชหนึ่ง ๆ (พันธุ์พืชเดิม) ให้ถือว่าต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชเดิมในกรณีที่พันธุ์พืชนั้น

- (1) มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชเดิมเป็นหลัก หรือมีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชเดิมเป็นหลัก ในขณะที่ยังคงมีการแสดงออกซึ่งลักษณะประจำพันธุ์ที่เป็นผลมาจากสภาพทางพันธุกรรมหรือการผสมผสานของสภาพทางพันธุกรรมของพันธุ์พืชเดิม
- (2) สามารถแยกออกจากพันธุ์พืชเดิมได้อย่างเด่นชัด

- (3) มีความสอดคล้องกับ (เว้นแต่ความแตกต่างซึ่งเป็นผลมาจากการสืบพันธุ์) พันธุ์พืชเดิมในด้านการแสดงออกซึ่งลักษณะประจำพันธุ์ที่เป็นผลมาจากสภาพทางพันธุกรรมหรือการผสมผสานของสภาพทางพันธุกรรมของพันธุ์พืชเดิม

“พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้ว” หมายถึง พันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศอินเดียดังต่อไปนี้

- (1) พันธุ์พืชได้มีการแจ้งตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2509 (ฉบับ 54 ค.ศ. 1966)
- (2) พันธุ์พืชของเกษตรกร
- (3) พันธุ์พืชซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วไป
- (4) พันธุ์พืชอื่นใดซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ (public domain)

“เกษตรกร” หมายถึง บุคคลดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ทำการเพาะปลูกพืชด้วยการเพาะปลูกลงบนที่ดินด้วยตนเอง
- (2) ผู้ทำการเพาะปลูกพืชด้วยวิธีการควบคุมโดยตรงซึ่งการเพาะปลูกบนที่ดินโดยบุคคลอื่นใด
- (3) ผู้อนุรักษ์และรักษาพันธุ์พืชป่าหรือพันธุ์พืชพื้นเมือง หรือเพิ่มมูลค่าให้กับพันธุ์พืชป่าหรือพันธุ์พืชพื้นเมืองดังกล่าวด้วยการคัดเลือกและจำแนกคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์ของพันธุ์พืชเหล่านั้น ไม่ว่าจะโดยลำพังหรือร่วมกับบุคคลอื่น

“พันธุ์พืชของเกษตรกร” หมายถึง พันธุ์พืชที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) พันธุ์พืชที่เกษตรกรได้ทำการเพาะปลูกสืบต่อกันมาและเก็บเกี่ยวมาจากฟาร์ม
- (2) พันธุ์พืชที่เป็นญาติพันธุ์ป่า (Wild Relative) หรือสายพันธุ์ท้องถิ่น (Land Race) ของพันธุ์พืชซึ่งเกษตรกรรู้จักกันโดยทั่วไป

“กองทุนยีน” หมายถึง กองทุนยีนแห่งชาติ (National Gene Fund)

“พันธุ์พืช” หมายถึง กลุ่มของพืช ยกเว้นจุลินทรีย์ในชั้นต่ำสุดซึ่งเป็นที่รู้จักของหน่วยพฤกษศาสตร์หนึ่งๆ ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) สามารถจำแนกได้จากการแสดงออกซึ่งลักษณะที่เกิดจากพันธุกรรมเฉพาะของกลุ่มพืชนั้นๆ
- (2) สามารถแยกออกจากกลุ่มพืชอื่นใดได้ด้วยการแสดงออกซึ่งลักษณะอย่างน้อยหนึ่งอย่าง

- (3) สามารถพิจารณาเป็นหน่วยหนึ่งในแง่ความเหมาะสมในการนำไปขยายพันธุ์แล้วไม่เปลี่ยนแปลง และรวมถึงส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชนั้น พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้ว พันธุ์พืชที่ตัดต่อพันธุกรรม พันธุ์พืชของเกษตรกรและพันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชอื่น (มาตรา 2 แซดเอ)

4.2 เงื่อนไขการได้รับความคุ้มครอง

- (1) พันธุ์พืชใหม่จะได้รับการจดทะเบียน หากมีความใหม่ (novelty) ตามหลักเกณฑ์ ความแตกต่างจากพันธุ์อื่น (distinctness) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (uniformity) และความคงตัว (stability)
- (2) พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้วอาจได้รับการจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด หากพันธุ์นั้นมีลักษณะถูกต้องตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการมีความแตกต่างจากพันธุ์อื่น (distinctness) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (uniformity) และความคงตัว (stability) ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบข้อกำหนดขององค์การฯ (องค์การคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร (Protection of Plant Varieties and Farmers' Rights Authority))
- (3) ในการพิจารณาว่าพันธุ์พืชใดควรได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไข (1) และ (2) ข้างต้นนั้นให้พิจารณาโดยอาศัยหลักดังนี้
  - (ก) ความใหม่ (novelty) โดยหากในวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ส่วนขยายพันธุ์หรือวัสดุที่เก็บเกี่ยวได้ (propagating or harvested material) ของพันธุ์พืชนั้นไม่เคยมีการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใดๆ โดยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชนั้น
    - (1) ในประเทศอินเดียเกินกว่าหนึ่งปี
    - (2) ภายนอกประเทศอินเดีย ในกรณีของไม้ต้นหรือไม้เถาเกินกว่าหกปี หรือในกรณีอื่น เกินกว่าสี่ปีก่อนวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าว

ทั้งนี้ การทดลองพันธุ์พืชใหม่ซึ่งยังไม่เคยมีการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใดๆ ย่อมไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่จะขอความคุ้มครอง

นอกจากนี้ การที่ส่วนขยายพันธุ์หรือวัสดุที่เก็บเกี่ยวได้ของพันธุ์พืชดังกล่าวกลายเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปนอกจากด้วยวิธีการที่กล่าวถึงข้างต้นในวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ย่อมไม่มีผลกระทบต่อหลักเกณฑ์ว่าด้วยความใหม่ของพันธุ์พืชนั้น

(ข) การมีลักษณะประจำพันธุ์แตกต่างจากพันธุ์อื่นอย่างเด่นชัด (distinct) หากพันธุ์พืชนั้นสามารถแยกออกอย่างเด่นชัดจากพันธุ์พืชอื่นใด ซึ่งเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่ามีอยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งในเวลาที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ด้วยการแสดงออกซึ่งลักษณะประจำพันธุ์อย่างน้อยหนึ่งลักษณะ

อนึ่ง ให้ถือว่าการยื่นคำขอเพื่อขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชในพันธุ์พืชใหม่ หรือเพื่อจดทะเบียนพันธุ์พืชดังกล่าวในทะเบียนพันธุ์พืชทางการในประเทศภาคีสถัญญา เป็นการทำให้พันธุ์พืชเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปนับตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอในกรณีที่คำขอนั้นนำไปสู่การให้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือการบันทึกพันธุ์พืชนั้นลงในทะเบียนทางการดังกล่าว แล้วแต่กรณี

(ค) มีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (uniformity) หากพันธุ์พืชนั้นมีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์อย่างเพียงพอ ภายใต้เงื่อนไขว่าอาจมีการเปลี่ยนแปลงที่คาดหมายได้เนื่องจากลักษณะเฉพาะของการขยายพันธุ์

(ง) มีความคงตัว (stable) หากลักษณะประจำพันธุ์ของพันธุ์พืชนั้นยังคงเหมือนเดิม ภายหลังจากที่มีการขยายพันธุ์ซ้ำอีก หรือในกรณีของวงจรการขยายพันธุ์หนึ่งๆ เมื่อสิ้นสุดแต่วงจรดังกล่าว

5. พันธุ์พืชที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้

5.1 พันธุ์พืชที่ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนและต้องห้ามมิให้ได้รับความคุ้มครอง

พันธุ์พืชที่มีลักษณะดังต่อไปนี้จะไม่ได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

- (1) ไม่สามารถบ่งบอกถึงพันธุ์พืชนั้นได้
- (2) ประกอบด้วยตัวเลขเท่านั้น
- (3) อาจก่อให้เกิดการเข้าใจผิดหรือสับสนหลงผิดเกี่ยวกับลักษณะประจำพันธุ์ คุณค่าประจำตัวของพันธุ์พืช หรือตัว (identity) ของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้น
- (4) ไม่แตกต่างไปจากชื่อทุกชื่อที่ใช้บ่งบอกถึงพันธุ์พืชชนิดเดียวกันในระบบพฤกษศาสตร์หรือชนิดที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกัน ซึ่งได้รับการจดทะเบียนแล้วตามพระราชบัญญัตินี้
- (5) อาจเป็นการหลอกลวงสาธารณชนหรือทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดเกี่ยวกับตัว (identity) ของพันธุ์พืชนั้น

- (6) น่าจะกระทบต่อความรู้สึกทางศาสนาของประชาชนในกลุ่มหรือชนชั้นใด ๆ ของอินเดีย
- (7) เป็นที่ต้องห้ามมิให้ใช้เนื่องจากเป็นชื่อหรือเครื่องหมายเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ตามที่ระบุในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายและชื่อ (การป้องกันการใช้ที่ไม่เหมาะสม) พ.ศ. 2493 (Emblems and Names (Protection of Improper Use) Act, 1950)
- (8) ประกอบด้วยชื่อทางภูมิศาสตร์เท่านั้นหรือเป็นส่วน

อย่างไรก็ตาม นายทะเบียนอาจจดทะเบียนพันธุ์พืชซึ่งมีชื่อตรงกับชื่อทางภูมิศาสตร์หรือมีชื่อทางภูมิศาสตร์เป็นส่วนประกอบของชื่อ หากนายทะเบียนเห็นว่าการใช้ชื่อดังกล่าวสำหรับพันธุ์พืชนั้นเป็นการใช้โดยสุจริตตามพฤติการณ์แวดล้อมแห่งกรณี

ข้อยกเว้นมิให้รับจดทะเบียนพันธุ์พืชบางอย่าง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (1) ห้ามมิให้ทำการจดทะเบียนพันธุ์พืชตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่ต้องป้องกันการนำพันธุ์พืชนั้นมาใช้ประโยชน์ทางการค้าเพื่อที่จะคุ้มครองความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์และพืช หรือเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ร้ายแรงต่อสภาพแวดล้อม
- (2) ให้รัฐบาลกลางกำหนดสกุลหรือชนิดของพันธุ์พืชเพื่อวัตถุประสงค์ในการจดทะเบียนพันธุ์พืช นอกเหนือไปจากพันธุ์พืชที่มีอยู่แล้วและพันธุ์พืชของเกษตรกรตามพระราชบัญญัตินี้ ด้วยการออกประกาศในหนังสือประกาศโฆษณาทางการ (Official Gazette)
- (3) ห้ามมิให้พันธุ์พืชในสกุลหรือชนิดใดที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีใด ๆ รวมถึงเทคโนโลยีที่เป็นอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์หรือพืช ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้
อนึ่ง คำว่า “เทคโนโลยี” หมายความรวมถึง เทคโนโลยีการจำกัดการใช้โดยทางพันธุกรรม (genetically use restriction technology) และเทคโนโลยีพันธุ์พืชฆาต (terminator technology)
- (4) รัฐบาลกลางจะต้องไม่ตัดสกุลหรือชนิดของพันธุ์พืชใดๆ ออกจากบัญชีรายชื่อสกุลหรือชนิดของพันธุ์พืชที่กำหนดไว้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของประชาชน
- (5) พันธุ์พืชใดที่อยู่ในสกุลหรือชนิดที่ถูกยกเว้นตามข้อ (4) ข้างต้นไม่พึงได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

6. สิทธิของผู้ทรงสิทธิ

การจดทะเบียนเพื่อให้สิทธิ

การรับจดทะเบียน และออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชตามพระราชบัญญัติ นี้ ย่อมให้สิทธิแต่เพียงผู้เดียวแก่นักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิ ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช ในอันที่จะทำการผลิต ขาย ทำการตลาด จัดจำหน่าย นำเข้าและส่งออกซึ่งพันธุ์พืชนั้น

อย่างไรก็ตาม ในกรณีของพันธุ์พืชที่มีอยู่แล้ว เว้นแต่นักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชทำการพิสูจน์สิทธิของตน ให้ถือว่ารัฐบาลกลาง และรัฐบาลแห่งรัฐ ในกรณีที่ได้มีการแจ้งพันธุ์พืชที่มีอยู่แล้วดังกล่าวสำหรับรัฐหรืออาณาเขตใดของรัฐหนึ่งตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเมล็ดพันธุ์ พ.ศ. 2509 (Seeds Act, 1966) เป็นเจ้าของสิทธิดังกล่าว

การอนุญาตสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืช

1. นักปรับปรุงพันธุ์พืชอาจอนุญาตให้บุคคลใดทำการผลิต ขาย ทำการตลาดหรือจัดการด้วยประการใดซึ่งพันธุ์พืชที่ได้รับจดทะเบียน ภายใต้ข้อจำกัดและเงื่อนไขที่อาจกำหนดไว้ในระเบียบข้อกำหนด
2. การอนุญาตสิทธิต้องกระทำในรูปแบบที่กำหนดไว้โดยระเบียบข้อกำหนด
3. ในกรณีที่ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิได้รับสิทธิที่จะทำการผลิต ขาย ทำการตลาด จัดจำหน่าย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืช ให้บุคคลดังกล่าวยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามวิธีการที่กำหนดพร้อมด้วยการชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด เพื่อที่จะจดทะเบียนสิทธิของตน เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอและการพิสูจน์สิทธิจนเป็นที่พอใจแล้ว ให้ดำเนินการรับจดทะเบียนบุคคลดังกล่าวเป็นตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิแล้วแต่กรณี สำหรับพันธุ์พืชที่บุคคลนั้นพึงได้รับสิทธิดังกล่าว และหากมีรายละเอียดแห่งสิทธิและเงื่อนไขหรือข้อจำกัดของสิทธิ ก็ให้บันทึกรายละเอียดแห่งสิทธิและเงื่อนไขหรือข้อจำกัดของสิทธิดังกล่าวลงในทะเบียน

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มีการโต้แย้งความสมบูรณ์ของสิทธิดังกล่าวระหว่างคู่กรณี นายทะเบียนอาจปฏิเสธที่จะจดทะเบียนสิทธินั้น และยื่นเรื่องต่อองค์การฯ ตามวิธีการที่กำหนด และระงับการจดทะเบียนสิทธินั้นไว้จนกว่าองค์การฯ จะได้พิจารณาตัดสินเกี่ยวกับสิทธิของคู่พิพาทแล้ว

4. นายทะเบียนจะต้องออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิให้แก่ผู้ขอจดทะเบียนภายหลังจากที่ได้ทำการจดทะเบียน และหากมีเงื่อนไขแห่งสิทธิที่ต้องทำการบันทึกโดยย่อลงในหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามวิธีการที่กำหนด และให้หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นหลักฐานพิสูจน์อันเด็ดขาดของสิทธิดังกล่าว และเงื่อนไขหรือข้อจำกัดแห่งสิทธิดังกล่าว

5. ภายใต้บังคับแห่งสัญญาที่มีอยู่ระหว่างคู่สัญญา ให้ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิสำหรับสิทธิในพันธุ์พืชที่จดทะเบียน มีสิทธิที่จะร้องขอให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชมดำเนินกระบวนการเพื่อห้ามการละเมิดสิทธิในพันธุ์พืช และหากนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชปฏิเสธหรือละเลยที่จะดำเนินการดังกล่าวภายในสามเดือนหลังจากที่ได้รับการร้องขอ ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนดังกล่าวก็อาจเริ่มต้นกระบวนการสำหรับการ

ละเมิดสิทธิในชื่อของตนได้เสมือนว่าตนคือนักปรับปรุงพันธุ์พืช และระบุนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชเป็นจำเลย

6. ไม่ว่าจะกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม นักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้สืบสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชที่ถูกรวมเข้าเป็นจำเลยไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายใดๆ แต่ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องปรากฏตัวและเข้าร่วมในกระบวนการพิจารณา

7. ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนของพันธุ์พืชไม่สามารถโอนสิทธิที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวต่อไป

สิทธิของนักวิจัย

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกรของประเทศอินเดียไม่ห้ามการกระทำดังต่อไปนี้

1. การใช้พันธุ์พืชใดที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้โดยบุคคลที่ใช้พันธุ์พืชดังกล่าวเพื่อทำการทดลองหรือวิจัย และ

2. การใช้พันธุ์พืชโดยบุคคลใดเพื่อเป็นแหล่งเริ่มต้นของพันธุ์พืชเพื่อประโยชน์ในการสร้างพันธุ์พืชอื่นๆ

แต่ทั้งนี้ จะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนในกรณีที่จะต้องมีการใช้พันธุ์พืชดังกล่าวซ้ำอีกเพื่อเป็นสายพันธุ์พ่อแม่ (Parental Line) สำหรับการผลิตพันธุ์พืชที่พัฒนาขึ้นใหม่ดังกล่าวในทางการค้า

สิทธิของเกษตรกร

1. ให้เกษตรกรซึ่งได้ทำการปรับปรุงหรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิยื่นขอจดทะเบียนและขอความคุ้มครองอื่นๆ ในลักษณะเดียวกับนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชตามพระราชบัญญัตินี้

2. พันธุ์พืชของเกษตรกรพึงได้รับการจดทะเบียน หากคำขอจดทะเบียนประกอบด้วยค่าแกลงครบถ้วนตามที่กำหนด

3. ให้เกษตรกรผู้ทำการอนุรักษ์ทรัพยากรพันธุกรรมของสายพันธุ์ท้องถิ่น (Land Races) และญาติพันธุ์ป่า (Wild Relatives) ของพืชเศรษฐกิจ และทำการปรับปรุงสายพันธุ์ท้องถิ่นและญาติพันธุ์ป่าดังกล่าวด้วยการคัดเลือกและรักษา เป็นที่ยอมรับและได้รับการตอบแทนจากกองทุนแห่งชาติตามวิธีการที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ที่ได้รับการคัดเลือกและรักษาไว้ต้องได้ถูกนำมาใช้เป็นตัวให้ยีนในพันธุ์พืชที่พึงรับจดทะเบียนได้ตามพระราชบัญญัตินี้

4. ให้ถือว่าเกษตรกรมีสิทธิเก็บรักษา ใช้ หวานเพาะ หวานเพาะใหม่ แลกเปลี่ยน แบ่งปันหรือขายซึ่งผลผลิตจากฟาร์มของตน รวมถึงเมล็ดพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ในลักษณะเดียวกับที่บุคคลดังกล่าวมีสิทธิอยู่แล้วก่อนหน้าการมีผลบังคับใช้ของพระราชบัญญัตินี้

อย่างไรก็ตาม เกษตรกรจะไม่มีสิทธิขายเมล็ดพันธุ์ที่มีตราเครื่องหมายของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครอง

อนึ่ง เมล็ดพันธุ์ที่มีตราเครื่องหมาย หมายถึงเมล็ดพันธุ์ที่บรรจุลงในหีบห่อหรือภาชนะอื่นใด และมีการติดฉลากในลักษณะที่เป็นการระบุว่าเมล็ดพันธุ์ดังกล่าวเป็นของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกขายให้แก่เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรหรือองค์การเกษตรกร นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นจะต้องเปิดเผยให้แก่เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรหรือองค์การเกษตรกรนั้น แล้วแต่กรณี ทราบถึงผลผลิตที่คาดหวังได้ (expected performance) ภายใต้สภาวะที่กำหนด และหากส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าวไม่ให้ผลผลิตตามนั้นภายใต้สภาวะที่กำหนดดังกล่าว ซึ่งเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรหรือองค์การเกษตรกรอาจเรียกร้องค่าชดเชยได้ตามวิธีการที่กำหนด ด้วยการยื่นข้อเรียกร้องต่อองค์การฯ ภายหลังจากที่องค์การฯ ได้ส่งหนังสือแจ้งถึงนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นและได้ให้โอกาสแก่นักปรับปรุงพันธุ์พืชในการยื่นคำคัดค้านตามวิธีการที่กำหนด และได้รับฟังคำชี้แจงจากคู่กรณีแล้ว องค์การฯ อาจออกคำสั่งให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชจ่ายค่าชดเชยตามที่เห็นสมควรให้แก่เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรหรือองค์การเกษตรกรดังกล่าว แล้วแต่กรณี

สิทธิของชุมชน

1. บุคคล กลุ่มบุคคล (ไม่ว่าเป็นผู้ที่ทำการเกษตรหรือไม่) หรือองค์การของรัฐหรือองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐ (non-government organization) อาจยื่นข้อเรียกร้องในนามของหมู่บ้านหรือชุมชนท้องถิ่นในอินเดียต่อศูนย์แห่งใดที่องค์การฯ แจ้งในหนังสือประกาศโฆษณาด้วยความเห็นชอบของรัฐบาลกลาง อันเนื่องมาจากการที่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนท้องถิ่นนั้น แล้วแต่กรณี ได้มีส่วนร่วมในวิวัฒนาการของพันธุ์พืชใด เพื่อที่จะขอรับผลประโยชน์จากสิทธิเรียกร้องนั้นในนามของหมู่บ้านหรือชุมชนท้องถิ่นดังกล่าว

2. ในกรณีที่มีการเรียกร้องตามข้อ 1. ศูนย์ที่แจ้งดังกล่าวอาจทำการพิสูจน์ข้อเรียกร้องของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล หรือองค์การของรัฐ หรือองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐ ตามวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสม และหากศูนย์เห็นว่าหมู่บ้านหรือชุมชนท้องถิ่นดังกล่าวได้มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในวิวัฒนาการของพันธุ์พืชซึ่งได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ศูนย์จะรายงานผลนั้นต่อองค์การฯ

3. ภายหลังจากที่องค์การฯ ได้ทำการสอบสวนที่อาจเห็นว่าเหมาะสมตามข้อ 2. และพบว่าพันธุ์พืชตามรายงานนั้นได้รับการจดทะเบียนตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ องค์การฯ อาจออกหนังสือแจ้งตามวิธีการที่กำหนดต่อนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้น และภายหลังจากที่ได้ให้โอกาสแก่นักปรับปรุงพันธุ์พืชในการยื่นคำคัดค้านตามวิธีการที่กำหนดและได้รับฟังคำชี้แจงแล้ว องค์การฯ อาจออกคำสั่งให้มีการจ่ายเงินหรือค่าชดเชยให้แก่บุคคล หรือกลุ่มบุคคล หรือองค์การของรัฐ หรือองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐ ซึ่งได้ทำการเรียกร้องต่อองค์การฯ ตามข้อ 1. ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ภายใต้ข้อจำกัดใดๆ ที่แจ้งโดยรัฐบาลกลาง

4. ให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นนำค่าชดเชยที่ให้ตามข้อ (3) ผাগเข้ากองทุนอื่น

5. ค่าชดเชยที่ให้ตามข้อ 3. ให้ถือว่าเงินค้างจ่าย (arrear) ของรายได้แผ่นดิน (land revenue) และองค์การฯ สามารถเรียกกลับคืนได้

7. ชื่อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิและชื่อยกเว้นการละเมิดสิทธิ

กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิเกษตรกรของอินเดียมีบทบัญญัติให้การคุ้มครองการละเมิดสิทธิโดยความไม่รู้ของเกษตรกร ดังนี้

7.1 มิให้ถือว่าเกษตรกรได้กระทำการละเมิดสิทธิที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ หากในขณะที่ทำการละเมิดสิทธินั้น เกษตรกรไม่ทราบถึงการมีอยู่ของสิทธิดังกล่าว

7.2 มิให้ศาลออกคำสั่งเยียวยาความเสียหายที่ศาลอาจให้ได้ในคดีความที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิ และมีให้ศาลรับรู้ความผิดใดในการละเมิดสิทธิดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อเกษตรกรผู้ได้พิสูจน์ต่อศาลว่าในเวลาที่มีการละเมิดสิทธินั้น เกษตรกรไม่ทราบถึงการมีอยู่ของสิทธิที่ได้ละเมิด

8. การโอนสิทธิ

8.1 การจดทะเบียนการโอนสิทธิ

กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกรของอินเดียไม่ได้กำหนดวิธีการโอนสิทธิในพันธุ์พืชไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม หากมีการโอนสิทธิก็ควรทำการจดทะเบียน

8.2 ข้อมูลและเอกสารที่ใช้สำหรับการจดทะเบียน/จดทะเบียนการโอนสิทธิ

- รายละเอียดที่ครบถ้วนของตราสาร (ตราสารการโอน ฯลฯ)
- DEPA ตันฉบับหรือสำเนารับรองความถูกต้องของตราสาร

8.3 ระยะเวลาในการจดทะเบียน/จดทะเบียนการโอนสิทธิ

ระยะเวลาในการจดทะเบียนการโอนสิทธิไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับคำสั่งของนายทะเบียน

9. การอนุญาตให้ใช้สิทธิ

9.1 การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

หากมีการอนุญาตให้ใช้สิทธิจะต้องทำการจดทะเบียนการอนุญาตนั้น

9.2 ข้อมูลและเอกสารที่ใช้สำหรับการจดทะเบียน/จดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

1. สำเนารับรองความถูกต้องสามฉบับของสัญญาหรือตราสารแห่งสิทธิ
2. เอกสารหลักฐานอื่นใด
3. ผู้ที่จะเป็นตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิอาจต้องยื่นเอกสารและข้อมูลอื่นตามที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อสนับสนุนการพิสูจน์สิทธิ

9.3 ระยะเวลาในการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

ระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิในพันธุ์พืชนั้นไม่แน่นอน

การบังคับการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Compulsory License)

องค์การคุ้มครองพันธุ์พืชและเกษตรกรรมมีอำนาจที่จะออกคำสั่งบังคับการอนุญาตให้ใช้สิทธิในบางกรณีดังนี้

1. ในเวลาใดภายหลังจากพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืช บุคคลใดที่มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำขอต่อองค์การฯ โดยอ้างว่า ความต้องการตามสมควรของประชาชนเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์และส่วนขยายพันธุ์อื่น ๆ ของพันธุ์พืชมิได้รับการตอบสนอง หรือประชาชนไม่สามารถจัดหาพันธุ์พืชนั้นได้ใน ราคาที่เหมาะสม และร้องขอให้มีการออกคำสั่งบังคับการอนุญาตให้ใช้สิทธิเพื่อทำการผลิต จัดจำหน่ายหรือขายพันธุ์พืชหรือส่วนขยายพันธุ์อื่น ๆ ของพันธุ์พืชนั้น
2. คำขอทุกฉบับตามข้อ 1. จะต้องประกอบด้วยคำแถลงเกี่ยวกับลักษณะของส่วนได้เสียของผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งรายละเอียดตามที่อาจกำหนดและข้อเท็จจริงที่ผู้ยื่นคำขออาศัยเป็นข้ออ้าง
3. ภายหลังจากที่องค์การฯ ได้ปรึกษาหารือกับรัฐบาลกลาง และภายหลังจากที่องค์การฯ ได้ให้โอกาสแก่นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นในการยื่นคำคัดค้าน และได้รับฟังคำชี้แจงจากคู่กรณีแล้ว หากองค์การฯ เห็นว่าความต้องการตามสมควรของประชาชนเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์และส่วนขยายพันธุ์อื่น ๆ ของพันธุ์พืชมิได้รับการตอบสนอง หรือประชาชนไม่สามารถจัดหาพันธุ์พืชนั้นได้ในราคาที่เหมาะสม องค์การฯ อาจมีคำสั่งให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชให้การอนุญาตแก่ผู้ยื่นคำขอตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่องค์การฯ เห็นสมควร และส่งสำเนาของคำสั่งนั้นไปให้กับนายทะเบียนเพื่อจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดแล้วนั้น

ในการพิจารณาว่าความต้องการตามสมควรของประชาชนเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ของพันธุ์พืชหรือส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชได้รับการตอบสนองหรือไม่ จะต้องพิจารณาถึง

1. ลักษณะของพันธุ์พืช เวลาที่พ้นไปนับตั้งแต่มีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืช ราคาของเมล็ดพันธุ์ของพันธุ์พืชและมาตรการที่ใช้โดยนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนของพันธุ์พืชเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน
2. กำลังความสามารถและความเชี่ยวชาญทางเทคนิคของผู้ยื่นคำขอในการผลิตและการทำการตลาดพันธุ์พืชเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

การเลื่อนพิจารณาคำขอบังคับการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

1. หากนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน ทำคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรถึงองค์การฯ โดยระบุถึงปัจจัยที่สมเหตุสมผลใดๆ ซึ่งทำให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชไม่สามารถผลิตเมล็ดพันธุ์หรือส่วนขยายพันธุ์อื่น ๆ ของพันธุ์พืชในเชิงพาณิชย์ได้อย่าง

เพียงพอจนถึงวันที่ยื่นคำร้องดังกล่าว ซึ่งองค์การฯ เห็นว่าเหตุผลดังกล่าวมีความสมเหตุสมผล องค์การฯ อาจเลื่อนการพิจารณาคำขอดังกล่าวออกไปเป็นระยะเวลา รวมไม่เกินสิบสองเดือนตามที่องค์การฯ จะพิจารณาว่าเพียงพอสำหรับการที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชจะทำการผลิตเมล็ดพันธุ์หรือส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชดังกล่าว หรือพันธุ์พืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุ์พืชอื่น แล้วแต่กรณี ได้อย่างเต็มความสามารถ

2. ห้ามมิให้เลื่อนการพิจารณาคำขอตามข้อ 1. เว้นแต่องค์การฯ จะเห็นว่านักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งได้มีการยื่นคำขอดังกล่าว ได้ดำเนินมาตรการในทันทีเพื่อตอบสนองความต้องการตามสมควรของประชาชนเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์หรือส่วนขยายพันธุ์อื่นๆ ของพันธุ์พืชดังกล่าว

ระยะเวลาของการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

องค์การฯ จะกำหนดระยะเวลาการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ ระยะเวลาดังกล่าว อาจแตกต่างกันในแต่ละกรณี โดยคำนึงถึงระยะเวลาการให้ผลผลิตและปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แต่ในกรณีใดก็ตามจะต้องไม่เกินระยะเวลาความคุ้มครองที่เหลืออยู่ทั้งสิ้นของพันธุ์พืชนั้น และเมื่อได้มีการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ หน่วยงานที่กำหนดจะต้องดำเนินการให้ผู้ได้รับอนุญาตตามการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าวได้รับวัตถุดิบในการผลิตซ้ำของพันธุ์พืชที่มีการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิซึ่งได้ฝากไว้ที่ธนาคารยีนแห่งชาติ (National Gene Bank) หรือศูนย์อื่นตามวิธีการที่กำหนด

อำนาจในการกำหนดข้อกำหนดและเงื่อนไขของการอนุญาตให้ใช้สิทธิ

1. ในเวลาที่ทำการพิจารณาข้อกำหนดและเงื่อนไขของการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตามบทบัญญัติของหมวดนี้ องค์การฯ ต้องใช้พยายามเพื่อให้เป็นที่มั่นใจว่า
  - จะมีการจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมให้แก่นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่มีการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ โดยคำนึงถึงลักษณะของพันธุ์พืช ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับนักปรับปรุงพันธุ์พืชในการปรับปรุงพันธุ์พืชหรือการพัฒนาพันธุ์พืช และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ
  - ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามการบังคับของพันธุ์พืชดังกล่าวมีวิธีการที่เพียงพอในการจัดหาเมล็ดพันธุ์หรือส่วนขยายพันธุ์อื่นๆ ของพันธุ์พืชดังกล่าวให้แก่เกษตรกรทันต่อเวลาและในราคาตลาดที่เหมาะสม
2. การบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่สั่งโดยองค์การฯ มิได้เป็นการอนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธินำเข้าพันธุ์พืชที่มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว หรือเมล็ดพันธุ์หรือส่วนขยายพันธุ์อื่นๆ ของพันธุ์พืชดังกล่าวจากต่างประเทศ ในกรณีที่การนำเข้านั้นจะเป็นการละเมิดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชดังกล่าว

การยกเลิกการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

1. หากองค์การฯ เห็นว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้จดทะเบียนตามหมวดนี้ได้ละเมิดข้อกำหนดหรือเงื่อนไขของการอนุญาตของตน หรือเป็นการไม่เหมาะสมที่จะให้การอนุญาตดังกล่าวต่อไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มดำเนินการขององค์การฯ เองหรือเมื่อมีคำขอจากผู้เสียหายถึงองค์การฯ ตามแบบที่กำหนด ภายหลังจากที่องค์การฯ ได้ให้โอกาสแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าวในการยื่นคำคัดค้าน และรับฟังคำชี้แจงแล้ว องค์การฯ อาจมีคำสั่งยกเลิกการอนุญาตดังกล่าว
2. เมื่อมีการยกเลิกการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามข้อ 1. โดยคำสั่งขององค์การฯ องค์การฯ จะส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนเพื่อให้แก้ไขรายการในทะเบียนหรือแก้ไขทะเบียนเพื่อการยกเลิกดังกล่าว และนายทะเบียนจะทำการแก้ไขรายการในทะเบียนหรือแก้ไขทะเบียนตามนั้น

การเปลี่ยนแปลงการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ

องค์การฯ อาจออกคำสั่งหากองค์การฯ พิจารณาว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการริเริ่มดำเนินการขององค์การฯ เองหรือเมื่อมีคำขอจากผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ภายหลังจากที่องค์การฯ ได้ให้โอกาสการชี้แจงแก่นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนซึ่งได้มีการบังคับอนุญาตให้ใช้สิทธิแล้ว และเมื่อองค์การฯ ได้ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวไปให้แก่นายทะเบียนเพื่อทำการแก้ไขรายการในทะเบียนและแก้ไขทะเบียนตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นายทะเบียนจะต้องดำเนินการเพื่อการแก้ไขตามนั้น

2. ขั้นตอนการขอรับความคุ้มครอง

1. ขั้นตอนการจดทะเบียน
  1. การยื่นคำขอจดทะเบียน
  2. การทดสอบเกี่ยวกับการมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้
  3. การตรวจสอบลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้โดยนายทะเบียน
  4. การแก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หากจำเป็นและตามที่นายทะเบียนกำหนด
  5. การรับคำขอ
  6. การประกาศโฆษณาคำขอเพื่อการยื่นคำคัดค้าน หากมี
  7. การจดทะเบียน (หากไม่มีการคัดค้านหรือหากมีคำสั่งให้ยกคำคัดค้าน)
  8. การออกหนังสือสำคัญ
2. กระบวนการก่อนการยื่นคำขอจดทะเบียน
การตรวจค้นพันธุ์พืชที่มีอยู่ก่อน

การตรวจค้นพันธุ์พืชที่มีอยู่ก่อนในประเทศอินเดียยังไม่สามารถกระทำได้

3. การเตรียมคำขอ

3.1 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืช
2. ระบุชื่อที่ผู้จดทะเบียนกำหนดสำหรับพันธุ์พืชนั้น
3. แนบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้จดทะเบียนซึ่งสาบานตนแล้ว เพื่อรับรองว่าพันธุ์พืชนั้นไม่มียีนหรือลำดับยีน (gene sequence) ที่เป็นเทคโนโลยีพันธุ์พืช (terminator technology)
4. อยู่ในแบบตามที่กำหนดโดยระเบียบข้อกำหนด
5. มีข้อมูล (passport data) เกี่ยวกับสายพันธุ์พ่อแม่ (parental line) ที่เป็นต้นกำเนิดของพันธุ์พืช พร้อมทั้งแหล่งภูมิศาสตร์ในประเทศอินเดียที่ได้นำวัตถุดิบทางพันธุกรรม (genetic material) นั้นมา และข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ถ้ามี ของเกษตรกร ชุมชนหมู่บ้าน สถาบันหรือหน่วยงานใดในการปรับปรุง วิวัฒนาการหรือพัฒนาพันธุ์พืชนั้น
6. แนบคำแถลงที่มีคำบรรยายโดยย่อเกี่ยวกับพันธุ์พืช โดยระบุลักษณะเกี่ยวกับการมีความใหม่ (novelty) ความแตกต่างจากพันธุ์อื่น (distinctness) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ (uniformity) และความคงตัว (stability) ตามที่กำหนดสำหรับการจดทะเบียน
7. แนบค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด
8. มีคำแถลงที่ระบุว่าวัตถุดิบทางพันธุกรรมหรือวัตถุดิบที่เป็นสายพันธุ์พ่อแม่ซึ่งได้มาสำหรับการปรับปรุง การวิวัฒนาการหรือการพัฒนาพันธุ์พืชนั้น ได้รับมาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
9. แนบรายการอื่นๆ ที่อาจกำหนดเพิ่มเติม

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนเป็นคำขอสำหรับการจดทะเบียนพันธุ์พืชของเกษตรกร ให้ยกเว้นการดำเนินการตามข้อ 7. และ 8. ข้างต้น

3.2 บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

บุคคลที่มีสิทธิอาจยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชในประเทศอินเดียมีดังนี้

- บุคคลที่อ้างว่าเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ และ
- ผู้สืบทอดของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ หรือ

- บุคคลใดที่เป็นผู้รับโอนสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืช
นั้นๆ ในส่วนของสิทธิที่จะยื่นคำขอจดทะเบียนดังกล่าว
- เกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกรหรือชุมชนเกษตรกรใดที่อ้างว่าเป็น
นักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ
- บุคคลใดที่ได้รับมอบอำนาจตามวิธีการที่กำหนดจากบุคคลที่
ระบุในที่กล่าวข้างต้นเพื่อให้ยื่นคำขอจดทะเบียนแทน
- มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการเกษตรที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนเป็น
ทางการ ซึ่งอ้างว่าเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชนั้นๆ

ผู้จดทะเบียนซึ่งอยู่ต่างประเทศสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนโดยต้องมีตัวแทนใน
ประเทศอินเดีย ผู้จดทะเบียนที่อยู่ต่างประเทศไม่สามารถยื่นคำขอเองโดยตรงได้

3.3 ภาษาที่ใช้ในคำขอจดทะเบียน

ภาษาอังกฤษหรือภาษาฮินดี

4. การยื่นคำขอ

การยื่นคำขอจดทะเบียนให้ยื่นในระบบปกติ การยื่นคำขอผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ยังไม่อาจกระทำได้ การขอผ่อนผันการยื่นเอกสารประกอบขึ้นอยู่กับการพิจารณาของนายทะเบียน

5. การขอถือสิทธิย้อนหลัง

5.1 หลักการการขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลังอาจทำได้ดังนี้

- ผู้จดทะเบียนต้องยื่นคำขอในประเทศอินเดียภายใน 12 เดือนนับจาก
วันที่ของคำขอ (Basic Application) ในประเทศภาคีอนุสัญญา
- การยื่นคำขอในประเทศอินเดียเป็นการยื่นโดยผู้จดทะเบียนในประเทศ
ภาคีอนุสัญญา หรือโดยตัวแทนตามกฎหมายหรือผู้รับโอนของผู้จดทะเบียน
จดทะเบียนดังกล่าว
- ในกรณีที่มีการยื่นคำขอแล้วหลายฉบับ (multiple priority) การคำนวณ
ระยะเวลา 12 เดือนจะเริ่มตั้งแต่วันที่ของคำขอฉบับแรกสุด

5.2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- รายละเอียดการขอถือสิทธิย้อนหลัง (ประเทศ ผู้จดทะเบียน เลขที่ของ
คำขอจดทะเบียน วันที่ของคำขอจดทะเบียน)
- สำเนารับรองความถูกต้อง (รับรองโดยเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคี
อนุสัญญา) ของคำขอ (Basic Application) (พร้อมคำแปลเป็น
ภาษาอังกฤษ)

6. การตรวจสอบคำขอ

เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนแล้ว นายทะเบียนอาจรับคำขอไว้โดยสมบูรณ์หรืออาจมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับคำขอที่นายทะเบียนเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าคำขอจดทะเบียนไม่ถูกต้อง นายทะเบียนอาจดำเนินการดังนี้

1. สั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนแก้ไขคำขอจดทะเบียนจนเป็นที่พึงพอใจของนายทะเบียน
2. ปฏิเสธคำขอจดทะเบียน

7. การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน

ในกรณีที่มีการรับคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชโดยสมบูรณ์หรือภายใต้เงื่อนไขหรือข้อจำกัดบางประการ นายทะเบียนจะต้องดำเนินการให้มีการประกาศโฆษณาคำขอดังกล่าว พร้อมทั้งเงื่อนไขหรือข้อจำกัด (ถ้ามี) ของคำขอที่รับไว้ และรายละเอียดของพันธุ์พืชเพื่อการจดทะเบียนตามคำขอนั้น รวมถึงภาพถ่ายหรือภาพวาดของพันธุ์พืชโดยเป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในทันทีภายหลังจากที่รับคำขอ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียทำการคัดค้าน

8. การคัดค้าน/โต้แย้ง

8.1 ระยะเวลาในการยื่นคำคัดค้าน

การคัดค้านจะต้องดำเนินการภายในเวลา 3 เดือนนับจากวันที่สาธารณชนสามารถเข้าถึง Gazette/Journal ได้ ทั้งนี้การขยายเวลาไม่อาจกระทำได้

8.2 เหตุแห่งการคัดค้าน OF INTELLECTUAL PROPERTY

คำคัดค้านการขอจดทะเบียนอาจอาศัยเหตุดังต่อไปนี้

1. บุคคลที่คัดค้านการขอจดทะเบียนมีสิทธิในสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชดีกว่าผู้ขอจดทะเบียน หรือ
2. พันธุ์พืชนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามพระราชบัญญัตินี้
3. การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนอาจมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของสาธารณชน
4. พันธุ์พืชอาจมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

8.3 กระบวนการคัดค้าน

1. คำคัดค้าน (ภายใน 3 เดือนนับจากที่มีการแจ้ง)
2. การยื่นคำโต้แย้งโดยผู้ขอจดทะเบียน (ภายใน 2 เดือนนับจากที่ได้รับคำคัดค้าน)
3. หลักฐานสนับสนุนคำคัดค้านตามแบบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (ภายใน 1 เดือนนับจากที่ได้รับคำโต้แย้ง)

4. หลักฐานสนับสนุนคำขอจดทะเบียนตามแบบคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร (ภายใน 1 เดือนนับจากที่ได้รับคำคัดค้าน)
5. การรับฟังคำชี้แจงต่อหน้านายทะเบียน
6. การตัดสิน

8.4 การยื่นคำโต้แย้ง

ผู้จดทะเบียนต้องยื่นคำโต้แย้งภายใน 2 เดือนนับจากที่ได้รับคำคัดค้าน และไม่สามารถขอขยายเวลาได้

8.5 การอุทธรณ์คำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำคัดค้าน

การยื่นคำอุทธรณ์วินิจฉัยกรณีการคัดค้านให้ยื่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์การคุ้มครองพันธุ์พืช (Plant Varieties Protection Appellate Tribunal)

ผู้ที่ได้รับความเสียหายจากคำสั่งหรือการตัดสินของนายทะเบียน อาจยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Appellate Board) ภายในสามเดือนนับจากวันที่มีการแจ้งคำสั่งหรือคำตัดสินที่จะมีการอุทธรณ์ต่อบุคคลที่ยื่นคำอุทธรณ์

ห้ามมิให้รับคำอุทธรณ์ที่ยื่นภายหลังครบกำหนดระยะเวลาที่ระบุข้างต้น

อย่างไรก็ดี อาจมีการรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาที่ระบุได้ หากผู้อุทธรณ์ได้พิสูจน์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ว่าตนมีสาเหตุที่เพียงพอในการไม่ยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

9. การรับคำขอจดทะเบียน การชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน

เมื่อมีการรับคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนจะถูกประกาศโฆษณาในวารสาร (Journal/Gazette) เพื่อการคัดค้าน ถ้ามี ภายในกำหนดระยะเวลาที่ระบุไว้ข้างต้น หากไม่มีการคัดค้านเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หรือหากมีการคัดค้าน คำคัดค้านได้ถูกสั่งยก การจดทะเบียนพันธุ์พืชจะดำเนินต่อไปโดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องมีการจ่ายค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเพื่อการนี้ เมื่อทำการจดทะเบียนแล้ว จะมีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนในเวลาอันควร

ระยะเวลาในการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคือภายในสามปีนับจากวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน ภายใต้เงื่อนไขได้มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ อย่างครบถ้วน

10. อายุความคุ้มครอง

10.1 พันธุ์พืชใหม่

มีอายุการคุ้มครอง 15 ปีสำหรับพืชปีเดียว (annual crops) และ 18 ปีสำหรับไม้ต้นและไม้เถา

10.2 พันธุ์พืชที่มีอยู่แล้ว

มีอายุการคุ้มครอง 15 ปีนับจากวันที่จดทะเบียน/วันที่แจ้งในกรณีของพันธุ์พืชที่แจ้งตามพระราชบัญญัติเมล็ดพันธุ์ (Seeds Act)

11. การต่ออายุความคุ้มครอง

ระยะเวลาของการต่ออายุความคุ้มครอง

ผู้ได้รับการจดทะเบียนพันธุ์พืชสามารถต่ออายุได้เพียงครั้งเดียว โดยสำหรับกรณีของพืชปีเดียวเมื่อครบระยะเวลา 6 ปี และในกรณีของไม้ต้นและไม้เถาเมื่อครบระยะเวลา 9 ปี โดยชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด การต่ออายุต้องดำเนินการระหว่าง 12 – 18 เดือนก่อนครบกำหนดระยะเวลา

ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ชื่อของเจ้าของจดทะเบียน
2. หมายเลขทะเบียน
3. วันที่จดทะเบียน
4. ชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียน
5. ชื่อ
6. ระยะเวลาที่ชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ

การชำระค่าธรรมเนียมรายปีและการรับทะเบียนในกรณีไม่ชำระค่าธรรมเนียม

1. องค์การฯ อาจกำหนดค่าธรรมเนียมซึ่งนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์พืชที่จดทะเบียนจะต้องชำระเป็นรายปีโดยคิดตามผลประโยชน์หรือค่าสิทธิที่นักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ แล้วแต่กรณี ได้รับสำหรับพันธุ์พืชนั้น
2. หากนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่นำฝากค่าธรรมเนียมที่กล่าวถึงในข้อ 1. ซึ่งมีการเรียกเก็บจากตนตามอนุमतรดังกล่าว องค์การฯ จะออกหนังสือแจ้งถึงนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว และเมื่อได้มีการส่งหนังสือแจ้งแล้ว หากบุคคลดังกล่าวยังคงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในหนังสือแจ้งนั้น องค์การฯ จะประกาศให้ริบความคุ้มครองทั้งหมดที่พึงได้รับตามหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนที่ออกให้กับนักปรับปรุงพันธุ์พืช ตัวแทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิดังกล่าว
3. เงินค้างจ่ายซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมที่กำหนดตามข้อ 1. ให้ถือว่าเป็นเงินค้างจ่ายของรายได้แผ่นดิน และสามารถเรียกคืนได้

3. กระบวนการภายหลังการจดทะเบียน

1. การรักษาสีทธิและ/หรือความคุ้มครอง (อาทิ การต่ออายุ การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา)

ผู้จดทะเบียนอาจต่ออายุได้หนึ่งครั้งตามรายละเอียดข้างต้น

2. การเพิกถอนสิทธิ

2.1 ระยะเวลาในการยื่นคำขอเพิกถอนสิทธิ

การเพิกถอนสิทธิพนัก์พีซอาจกระทำได้ในเวลาใดๆ ภายหลังจากการจดทะเบียน

2.2 เหตุแห่งการเพิกถอนสิทธิ

เหตุแห่งการเพิกถอนสิทธิในพนัก์พีซโดยทั่วไป

- 1) การฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือ
- 2) การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้มีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน
- 3) การขาดรายการใดหรือมีการละเว้นรายการใดในทะเบียน หรือ
- 4) มีการบันทึกรายการโดยไม่มีสาเหตุเพียงพอ หรือ
- 5) มีรายการค้างอยู่ในทะเบียนอย่างไม่ถูกต้อง

นอกจากนี้ เมื่อผู้มีส่วนได้เสียได้ยื่นคำขอตามวิธีการที่กำหนด องค์การฯ อาจเพิกถอนความคุ้มครองที่ให้แก่นักปรับปรุงพนัก์พีซสำหรับพนัก์พีซหนึ่งโดยมีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

1. การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ไม่ถูกต้องซึ่งแจ้งโดยผู้ขอจดทะเบียน
2. มีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่บุคคลที่ไม่พึงได้รับความคุ้มครอง
3. นักปรับปรุงพนัก์พีซไม่ได้ให้ข้อมูล เอกสารหรือสิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับการจดทะเบียนแก่นายทะเบียน
4. นักปรับปรุงพนัก์พีซไม่ได้แจ้งชื่ออื่นสำหรับพนัก์พีซซึ่งขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียน ในกรณีที่ชื่อพนัก์พีซซึ่งแจ้งต่อนายทะเบียนก่อนหน้านี้ไม่ได้ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียน
5. นักปรับปรุงพนัก์พีซไม่ได้ให้เมล็ดพันธุ์หรือส่วนขยายพันธุ์ที่จำเป็นแก่บุคคลที่ได้มีการออกคำสั่งบังคับการอนุญาตให้ใช้สิทธิ สำหรับพนัก์พีซที่ได้มีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่นักปรับปรุงพนัก์พีซดังกล่าว
6. นักปรับปรุงพนัก์พีซไม่ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้หรือบทบัญญัติของกฎหรือระเบียบข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
7. นักปรับปรุงพนัก์พีซไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกโดยองค์การฯ ตามพระราชบัญญัตินี้

8. การออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของ
สาธารณชน

อย่างไรก็ดี ในการพิจารณาเพิกถอนข้างต้นนั้น จะต้องให้โอกาสนักปรับปรุงพันธุ์
พืชให้ยื่นคำคัดค้านและทำการชี้แจงตามสมควรเสียก่อน

3. การจัดแจ้งการเปลี่ยนชื่อและที่อยู่
  - 3.1 เอกสารที่ใช้
ตามที่นายทะเบียนกำหนด
  - 3.2 ระยะเวลา
ไม่มีกำหนดระยะเวลาเฉพาะ

4. การบังคับใช้สิทธิ

1. การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

การกระทำดังต่อไปนี้ถือเป็นการละเมิดสิทธิในพันธุ์พืช

1.1 กรณีบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนหรือ
ตัวแทนจดทะเบียนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนของพันธุ์พืชดังกล่าว ทำการขาย ส่งออก
นำเข้าหรือผลิตพันธุ์พืชโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์พืช หรือภายในขอบเขตของการอนุญาตให้ใช้
สิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนหรือการแต่งตั้งตัวแทนที่ได้รับการจดทะเบียน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ได้รับ
อนุญาตให้ใช้สิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนหรือตัวแทนจดทะเบียน แล้วแต่กรณี

1.2 กรณีบุคคลอื่นซึ่งได้ ขาย ส่งออก นำเข้าหรือผลิตพันธุ์พืชอื่นใดโดยใช้ชื่อที่เหมือน
หรือคล้ายจนเป็นการหลอกลวงกับชื่อของพันธุ์พืชที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ในลักษณะที่ก่อให้เกิด
ความสับสนหลงผิดของประชาชนทั่วไปในการจำแนกพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนดังกล่าว

2. มาตรการในการเยียวยา

มาตรการทางแพ่ง

1. คำสั่งห้ามการใช้พันธุ์พืชต่อไป
2. ค่าเสียหายหรือการจัดสรรผลกำไร

มาตรการทางอาญา

1. การยึดสินค้า
2. การจับกุมผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. การจำคุก
4. การปรับ

2.1 มาตรการในทางแพ่ง

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร พ.ศ. 2544
- ประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง (การออกคำสั่งชั่วคราวในระหว่างการฟ้องคดี)

2. การเยียวยาทางแพ่ง

- คำสั่งห้ามการใช้พันธุ์พืชต่อไป
- ค่าเสียหายหรือการจัดสรรผลกำไร

3. กระบวนการทางแพ่ง

- การส่งคำบอกกล่าวให้ยุติการใช้ถึงผู้ละเมิดสิทธิ (เป็นข้อเลือกปฏิบัติ)
- การเริ่มต้นคดีความด้วยการยื่นคำร้อง
- การยื่นคำร้องขอคำสั่งห้ามระหว่างกาลและชั่วคราวจนกว่าจะมีการจำหน่ายคดี
- การยื่นคำร้องเพื่อขอคำสั่งห้ามชั่วคราวฝ่ายเดียวอันเป็นมาตรการเยียวยาในกรณีฉุกเฉิน
- จำเลยในคดีปรากฏตัว
- การยื่นคำแถลงและคำคัดค้านคำร้องขอคำสั่งห้ามของจำเลย
- การยื่นคำแก้คำคัดค้าน
- การพิจารณาคำร้องขอคำสั่งห้ามนัดสุดท้าย
- กำหนดประเด็นแห่งคดี
- การค้นหาเอกสาร
- หลักฐานของคู่กรณี
- การโต้แย้ง
- คำสั่ง/คำพิพากษา

2.4 ค่าเสียหาย

การเรียกค่าเสียหายหรือการจัดสรรผลกำไรตามสิทธิเลือกของโจทก์

2.2 มาตรการในทางอาญา

1. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
  - พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร พ.ศ. 2544
  - ประมวลกฎหมายอาญาของอินเดีย
  - ประมวลวิธีพิจารณาความอาญา
2. การเยียวยาทางอาญา
  - การยึดสินค้า
  - การจับกุมผู้ที่เกี่ยวข้อง
  - การจำคุก
  - การปรับ
3. กระบวนการทางอาญา
  - การยื่นคำฟ้องต่อศาลหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
  - หากยื่นคำฟ้องต่อศาล ต้องขอคำสั่งเพื่อส่งคำฟ้องนั้นให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อการรายงานข้อมูลและการสอบสวนก่อน
  - การสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการตรวจค้นและยึดสินค้าที่ปลอมแปลง
  - การจับกุมผู้ที่เกี่ยวข้อง
  - การนำบุคคลที่ถูกจับกุมไปแสดงต่อผู้พิพากษา
  - การปล่อยตัวโดยการประกันตัว หรือส่งไปอยู่ในการอารักขาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ/เจ้าหน้าที่ฝ่ายยุติธรรม
  - การยื่นรายงานฉบับสมบูรณ์/สำนวนโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ
  - การพิจารณาคดีในศาล
  - การจำคุก
  - การปรับ
4. โทษ

มาตรา 70 บทกำหนดโทษสำหรับการใช้ชื่อปลอม ฯลฯ

  - ผู้ใดใช้ชื่อปลอมกับพันธุ์พืช หรือ

- ระบุชื่อปลอมของประเทศหรือสถานที่ หรือชื่อและที่อยู่ปลอมของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ในการค้าพันธุ์พืชดังกล่าว ต้องระวางโทษดังนี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ว่าตนได้กระทำการโดยไม่มีเจตนาจะหลอกลวง

1. จำคุกไม่น้อยกว่าสามเดือน แต่ไม่เกินสองปี หรือ
2. ปรับไม่น้อยกว่าห้าหมื่นรูป แต่ไม่เกินห้าแสนรูป หรือ
3. ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 71 บทกำหนดโทษสำหรับการขายพันธุ์พืชโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือโดยใช้ชื่อปลอม ฯลฯ

ผู้ใดขาย หรือนำออกแสดงเพื่อขาย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อขายหรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดทางการค้าหรือเพื่อผลิต ซึ่งพันธุ์พืชใดที่ใช้ชื่อปลอม หรือที่มีการระบุชื่อปลอมของประเทศหรือสถานที่ที่ทำหรือผลิตพันธุ์พืชนั้น หรือชื่อและที่อยู่ปลอมของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ว่า

- ในเวลาที่กระทำความผิดที่กล่าวหา บุคคลดังกล่าวซึ่งได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรที่จะป้องกันการกระทำความผิดตามมาตรานี้แล้ว ไม่มีเหตุผลที่จะสงสัยถึงความถูกต้องแท้จริงของชื่อของพันธุ์พืชดังกล่าว หรือการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการระบุชื่อของประเทศหรือสถานที่ที่ทำหรือผลิตพันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือชื่อและที่อยู่ของนักปรับปรุงพันธุ์พืชของพันธุ์พืชดังกล่าว

- เมื่อมีการร้องขอโดยหรือในนามของอัยการ บุคคลดังกล่าวได้ให้ข้อมูลทั้งหมดที่อยู่ในอำนาจของตนเกี่ยวกับบุคคลที่ตนได้รับพันธุ์พืชนั้นมา หรือบุคคลดังกล่าวได้กระทำการโดยไม่รู้ต้องระวางโทษดังนี้

1. จำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินสองปี หรือ
2. ปรับไม่น้อยกว่าห้าหมื่นรูป แต่ไม่เกินห้าแสนรูป หรือ
3. ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 72 บทกำหนดโทษสำหรับการอ้างอันเป็นเท็จว่าพันธุ์พืชได้รับการจดทะเบียน

ผู้ใดทำการอ้างชื่อของพันธุพืชหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืช หรือพันธุพืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุพืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชอื่น ซึ่งมีได้เป็นพันธุพืชหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืช หรือพันธุพืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุพืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชอื่นนั้นที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ในลักษณะที่ชี้ว่าพันธุพืชนั้นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชนั้น หรือพันธุพืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุพืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชอื่นนั้นได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือทำการอ้างด้วยประการใดเกี่ยวกับพันธุพืชใดหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชใด หรือพันธุพืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุพืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชอื่นซึ่งมิได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ในลักษณะที่ชี้ว่าพันธุพืชนั้นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชนั้น หรือพันธุพืชที่มีต้นกำเนิดมาจากพันธุพืชอื่นหรือส่วนขยายพันธุของพันธุพืชอื่นนั้นได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษดังนี้

1. จำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินสามปี หรือ
2. ปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนรูปี แต่ไม่เกินห้าแสนรูปี หรือ
3. ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 73 บทกำหนดโทษสำหรับความผิดคราวถัดไป

DEPARTMENT OF INTELLECTUAL PROPERTY

ผู้ใดซึ่งเคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และกระทำความผิดดังกล่าวอีก ต้องระวางโทษสำหรับความผิดในคราวที่สองและทุกคราวถัดไปดังนี้

1. จำคุกไม่น้อยกว่าหนึ่งปี แต่ไม่เกินสามปี หรือ
2. ปรับไม่น้อยกว่าสองแสนรูปี แต่ไม่เกินสองล้านรูปี หรือ
3. ทั้งจำทั้งปรับ

5. **มาตรการคุ้มครองทางศุลกากร ณ จุดนำเข้า-ส่งออก**

ประเทศอินเดียมีระบบให้ความคุ้มครองพันธุพืช ณ จุดนำเข้า-ส่งออก ทั้งนี้เจ้าของสิทธิต้องแสดงเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สำเนารับรองความถูกต้องของทะเบียนพันธุพืชและหนังสือสำคัญแสดงการต่ออายุ

6. **หน่วยงานที่รับผิดชอบ/สำนักงานตัวแทน**

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. องค์การคุ้มครองพันธุพืชและสิทธิของเกษตรกร

(The Plant Varieties and Farmers' Rights Protection Authority)

2. **หน่วยงานตำรวจบางแห่ง**

- 2.1 กัลกัตตา – Enforcement Branch, Calcutta Police, Bullygunge, Calcutta
- 2.2 รัฐเบงกอลตะวันตก – Enforcement Branch, West Bengal Police, Bhawani Bhawan, Calcutta
- 2.3 มุมไบ – Deputy Commissioner of Police, CB Controls, CID, Mumbai

3. **ศาล**

4. **ศาลแขวงและศาลสูงแห่งกัลกัตตา มุมไบ เดลีและเจนไน เป็นศาลที่มีเขตอำนาจ**

2. **สำนักงานตัวแทน**

1. **S. Majumdar & Co.**

5, Harish Mukherjee Road, Calcutta – 700 025

State of West Bengal

Tel: 0-33-24557484/24557485/24557486

Fax: 0-33-24557487/24557488

E-mail: cal@patentindia.com

2. **De Penning and De Penning**

Intellectual Property House,

31 South Bank Road, Chennai – 600 028

India

Tel: 91-44-24941128/24943791

Fax: 91-44-2494159

E-mail: dandi@vsnl.com

3. **Remfry & Sagar**

Remfry House at Mellenium Plaza

Sector 27, Gurgaon 122 022

E-mail: remfry-sagar@remfry.com

7. **สถิติเกี่ยวกับพันธุ์พืชในปี 2003-2004**

ไม่มีสถิติจากแหล่งที่เป็นทางการ

ตารางอัตราค่าธรรมเนียม/ค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน

	ค่าธรรมเนียม	ค่าบริการวิชาชีพ*
1. ค่าขอจดทะเบียน ฉบับละ	-	-
2. ค่าขอถือสิทธิย้อนหลัง	-	-
3. การทดสอบพันธุ์พืช	-	-
4. ค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย	-	-
5. การประกาศโฆษณาคำขอ	-	-
6. ค่าคัดค้านการจดทะเบียน	-	-
7. ค่าขอเพิกถอนการจดทะเบียน	-	-
8. การแก้ไขชื่อ ที่อยู่ และอื่นๆ	-	-
9. การอุทธรณ์	-	-
10. การจดทะเบียนการโอนสิทธิ	-	-
11. การจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิ	-	-
12. การจดทะเบียน	-	-
13. ค่าธรรมเนียมรายปี	-	-
14. การต่ออายุความคุ้มครอง	-	-

หมายเหตุ* โดยปกติค่าบริการวิชาชีพจะเรียกเก็บตามเวลาที่ใช้จ่ายจริง

